

[Stærmose.]

de 80 eller 100 pCt., som er foreslaaet fra vor Side i en politisk Udtalelse i Juni Maaned, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse bringe et Citat fra en Bog, der udkom sidste Aar, altsaa i 1944, om Arbejdsanvisning og Ventepenge. Forfatteren siger her:

„Saa vidt jeg kan se, er den mest praktiske Foranstaltning, man kan træffe for at kompensere en Indsnævring af Pengestrømmen fra den private Sektor, saaledes at dens Virkninger ikke forplanter sig videre, den, at enhver, der bliver arbejdsløs, kan henvende sig til en dertil indrettet Statsmyndighed, der har Pligt til enten at anvise den paagældende Arbejde til tariffmæssig Betaling og i normal Arbejdstid eller udbetale ham et Beløb pr. Tidsenhed af denne Størrelse, lad os kalde det „Ventepenge“. Da det jo ikke blot gælder om at opretholde Pengeskabelsen og Beskæftigelsen paa dens tidligere Højde, men ogsaa om at forøge den svarende til Befolkningens Vækst, maa Programmet formuleres saaledes, at enhver, der ønsker at arbejde til tariffmæssig Betaling, ved Henvendelse til den ovennævnte Institution skal have anvist Arbejde eller udbetalt et tilsvarende Beløb i Ventepenge.“

Det er en meget interessant Udtalelse, og jeg synes, den bliver endnu mere interessant, naar den fremsættes af en Forfatter som Professor Jørgen Pedersen, der er opstillet som Venstres Kandidat i Aarhus Amt.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, der er givet til Lovforslaget. Jeg vil afstaa fra de Muligheder, der ellers var for at faa en politisk Debat i Gang paa Grundlag af de Bemærkninger, der er faldet, og blot have Lov til i Relation til de faldne Udtalelser som Svar paa enkelte af de kritiske Bemærkninger at anføre et Par rent saglige Oplysninger.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Sønderup, gjorde opmærksom paa, at efter hans Opfattelse var det afgørende, at der er saa lille Spændvidde mellem Løn og Understøttelse, og at dette medførte Vanskeligheder ved at faa Folk i Arbejde. I Anledning af disse Bemærkninger vil jeg gerne i Korthed sige, at jeg personlig helt deler den Opfattelse, at naar man har Understøttelsessatser af den Højde, der i Øjeblikket er gældende, nødvendigvis gør det effektivt baade Anvisnings- og Kontrolsystem, og jeg maa efter det Kendskab,

jeg har til Tingene, sige, at det Anvisnings- og Kontrolsystem, vi har for Øjeblikket, er ganske effektivt. Det er saaledes, at ledige Arbejdere faar anvist Arbejde, saa snart der foreligger Efterspørgsel efter Arbejde af den paagældende Art, og nægter en Arbejder at overtage anvist Arbejde, mister han Understøttelsen; og det gælder, selv om Fortjenesten ved det paagældende Arbejde ligger under, hvad Arbejderen tidligere har tjent, naar blot den tilbudte Løn er tariffmæssig eller, hvor der ikke findes en for Parterne bindende Tarif, svarer til den paa Egnen gængse Løn. Og vil man anke over manglende Kontrol, vil jeg gøre opmærksom paa, at man jo har en særlig Adgang til at sikre Overholdelsen af denne Regel, idet Formændene for de kommunale Beskæftigelsesudvalg Landet over skal føre Kontrol med Udbetalinger af Understøttelser i Arbejdsløshedskassernes stedlige Afdelinger og herved paase, at der ikke ydes Understøttelse til Folk, som har gjort sig skyldige i ulovlig Arbejdsvægring.

Til det ærede Medlem Hr. Rager, der jo havde „eine grausame Salbe“ til mig med Bemærkninger om: i sidste Øjeblik o. s. v., har jeg ikke meget andet Svar end at bøje mit Hoved og vedgaa, at dette Lovforslag ligesom en Række andre Forslag — som det har været Tilfældet under tidligere Regninger, og det bliver formentlig meget vanskeligt at ændre dette, før man til sin Tid faar det ærede Medlem Hr. Rager at se som Minister — er kommet i den ellevte Time. Det har trukket ud, og det staar i Forbindelse med mange Ting, hvis Enkeltheder jeg ikke skal redegøre for her, bl. a. langvarige Forhandlinger. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem skal have saa lang en Arbejdstid i Dag og formentlig vil faa det fra nu af; hvis man skal følge den Beslutning, som jeg forstaar at de politiske Partier er enige om, at Rigsdagen faktisk skal være færdig i indeværende Uge; men hvis man har prøvet at være Minister i et Ministerium, hvor der har været noget at gøre fra den 5. Maj til nu, saa ved man ogsaa, at en 11 Timers Arbejdsdag er noget, som hver af de Ministre, der har et Ministerium med et lignende Omraade som f. Eks. Arbejds- og Socialministeriet, har haft fra den 5. Maj og til nu. Det er altsaa ikke for at afvise den paagældende Kritik; jeg skal gerne sammen med mine Kolleger tage mod det af den, som er berettiget; men enhver, der er lidt inde i politiske Forhandlinger og kender Konstellationen i Regeringen for Øjeblikket, ved, at det paa det Omraade, jeg beskæftiger mig med, ikke altid er lige let at blive fær-